

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy hóra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A biztosítási ügy rendezése.

Pécs, 1900. március 1.

Évek hosszú sora óta sürgeti a magyar közönség biztosítási ügyünk rendezését: a gazdák különösen az aratási és cséplési időszak alatt oly gyakori tűzesetek szomorú tapasztalatai által sarkalva, a kötelező állami kárbiztosítás mellett foglaltak állást; a polgári társadalom a biztosítási ügyek visszaélései ellen követelt törvényes védelmet; a magyar üzleti világ a külföldi biztosító társulatok zsarolásai és korlátlan versenye ellen emeltek szót.

Mindezek a panaszok és kívánalmak arra indították a kormányt, hogy a biztosítási ügy szabályozásáról törvénytervezetet készítsen, a mely az igazságügyi miniszteriumban most képezi szaktanácskozmány tárgyát. Tagadhatatlan, hogy ez a javaslat a szükséges módosításokkal, a létező bajok egy részét megszüntetni, vagy legalább is korlátok közé szorítani fogja, de gyökeres orvoslást hasztalan várunk tőle, mint ezt különben már megszokhattuk minden törvényhozási alkotásunktól, a melyek rendszerint csak félmunkát végeznek, mert a mi államférfiaink a közjogi kérdések intézésénél megszokott kecskepószta politikájuktól a tisztán belügyi kérdéseknél sem tudják magukat emancipálni.

A tárgyalás alatt levő javaslat ugyanis csupán az állami fölügyeletet szabályozza

a biztosítási üzlet fölött, de sem a mezőgazdaságnak érdekében annyira kívánatos kötelező kárbiztosításra, sem az ügyek visszaélései ellen való védekezésre nem terjed ki. Megszabja azokat a feltételeket, a melyek mellett valamely biztosító vállalat üzletét megkezdheti és folytathatja s a melyek biztosíték letételében (minden főüzletágra 600,000 korona) és díjtartalék létesítésében állanak. A kikötött feltételek betartásának ellenőrzésére egy új hivatalt, az állami biztosítási hivatalt szervezik, a melynek intézkedései ellen a meg nem elégedő vállalatok a közgazgatási bírósághoz fordulhatnak.

A külföldi társulatok túltengése ellen az az egyetlen biztosítéka a javaslatnak, hogy ezektől is megköveleli a fentérintett biztosítási alap letételét, melyet a belföldön tartoznak lekötve tartani, a mi természetesen ezeket nem fogja gátolni abban, hogy azok a magyar szorgalom gyümölcseit ezentúl is ki ne vigyék a külföldre. Nem minden alap nélkül való különben azok okoskodása sem, akik azt mondják, hogy a biztosítási ügyből eredő haszon a belföld számára meg nem tartható mindaddig, míg a biztosítási üzlet részvénytársaságok kezében marad, mert bármilyen hangzatos hazai cím alatt keletkeznek az a részvénytársaság, részvényeinek legnagyobb része mégis a külföldön nyer elhelyezést s így a haszon ezek után szintén a külföldre vándorol.

Gyökeres orvoslást e részben csak

úgy lehetne elérni, ha a kárbiztosítás épületekre és terményekre kötelezővé tétetnék s ezt vagy az állam, vagy maguk a biztosításra kötelezett tulajdonosok szövetkezés útján létesítenék. Az állami biztosítás mellett szól az, hogy az állampolgár adóbeli szolgáltatásai fejében nemcsak személy- és jogbiztonságát, de vagyonának biztosítását is igényelheti az államtól, a biztosítási díjat tehát, mely általános kötelezettség mellett és üzleti haszonszerzés célzata nélkül ugyis csak nagyon csekély lehet, könnyen lehetne állami adó természetű szolgáltatássá átváltoztatni.

A szövetkezeti uton való biztosításra pedig már egyéb téren vannak precedenseink is. Ha az állam kötelezővé tette a munkásokra a betegség esetére való biztosítást a betegsegélyező pénztárak szervezésével, akkor megtehetné azt is, hogy a gazdákat szövetkezeti uton való kárbiztosításra kötelezze. A biztosítási költség itt is a minimumra redukálódna, mert a tömeges biztosítás enyhíti a rizikó esélyeit s a biztosítás itt is csupán a biztosítottak érdekeit szolgálja s nem az üzleti haszon szerzése lenne a főcél.

De hát ilyen radikális eszközökhöz nem mer nyúlni a mi kormányunk, mert ez hatalmas érdekekbe ütközik, a melyek előtt mindig meg szokott hajolni. Hisz még a legmérsékeltbb börzeadótt sem meri behozni, hogyan merészkednék hát a börze matadorainak egyik legdúsabb haszonforrását, a kárbiztosításnak az üzleti speku-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Meztelenség a művészetben.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Irta: Horkai Elemér.

Amint irásztalom előtt ülve végigjárom szememmel az asztal posztóval bevont lapján, tekintetem véletlenül odaér ahhoz a kis Vénusz szoborhoz, mely talán egyetlen »művész« díszre szerény otthonomnak.

A lámpa vörhenyes fénye végigcsókolja a kis Vénusz minden tagját s bár a szobor nem művészi alkotás, nem Isten áldotta szobrász vésője alól került ki, hanem csak amolyan közönséges kőfaragó munka, pártí áru, mégis bizonyos esztétikai gyönyört okoz e szobrocsmá szemlélete, igénytelensége dacára még sem tévesztenek hatást meztelen idomai.

Eltekintve az arctól, mely kétségtelenül magán viseli a szoborszerű merevséget, a vállak sima, gömbölyű volta, a karok finom metszése, nőies és mégis erőteljes izomzata, a test proporcionált volta s az a fesztelen összhang, mely az egész szobron előmlik, határozottan szép a maga nemében.

S amint alnézem ezt a szobrocsmát, a

hogyan rávetődik a lámpa vörhenyes fénye s ezer színt játszik a márvány Vénusz gömbölyű vállain, halvány rózsapírban fénylő keblén, önkénytelenül eszembe jutnak a német császárné főudvarmesterének szavai, a melyeket alkalmasint a belső apartament-k lakóinak sugallatára mondott el:

» a meztelen alakoknak nincs jogosultságuk a művészetben

Midőn ezek a nagyhangú, de semmi esetre sem fontos szavak elhangzottak, eleinte senki sem törődött velük, hiszen ki is fektetne súlyt egy főudvarmester szavaira, ki rendszerint ura fejével szokott gondolkodni, kinek nézeteit onnan a trón mellől kormányozzák s aincs az a ferde nézet, aincs az a kacagtató nyilatkozat, melyet ne tenne magáévá az »Oberhofmeister úr«, ha felülről inspirálják erre.

Látszólag nincs ennek a nyilatkozatnak semmi fontossága, csupán az talán, hogy a főudvarmester szavai után mosolyra fakadt néhány művész. De ha nem fakadnak mosolyra? Ha gondolkodóba esnének e semmitmondó nyilatkozat fölött? Ki tudja? Hiszen van már a művészetben egy oly irányunk, a mely alá ma már minden terdeséget el lehet rejteni s ez a »secessio«. Bár ez az »irány« eddig még nem hódított tért magának a szobrászatban, mert hál' Istennek szobrászaink eddig még a jó ízlés és valódi művészi ihlet becsületes

legyvereivel küzdenek, még sem lehetetlen, hogy tán valamely művész — hogy hódolata zálogát lerakja a trón zsámolyára — hirtelen egy mythologiai Vénuszt farag s persze ráfaragja a »Stuart Mária« galléros, nyakig gombolt ruhát is.

Egyrészt természetesen találom, hogy abban az országban, mely Schillereket szült, hol Werther élt, ahol ma is a szentimentális, hegelianus filozófiának hódolnak az emberek, ilyféle nyilatkozatra ragadtatja magát egy főudvarmester.

Hiszen a derék németek művészetükben még ma is valamelyes álszemérem érzettől vannak áthatva, szinte vérükben van már valami megmagyarázhatlan ellenszenv a meztelen nyak s a dekoltage ellen.

Ruhadivatjukban ez még ma is önkénytelenül megnyilatkozik. Csak egy tekintetet kell vetni az ő divatlapjaikba s mindjárt meggyőződhetünk róla, hogy ők még mindig magas, csukott galléru, teljesen zárt ruhákban járatták hölgyeiket s ha már megengedik is talán bál ruhákban a dekoltage, akkor is csipkedésszel fedetik be a vállakat és a kebleket s ekkor ez a pókháló finomságu lepel képezi azt a »honny soit qui mal y pense«-ot, mely a németek szemérem érzetét megvédi.

Nem törődöm a szemérem érzettel a divatban, de határozottan elítélem a művé-

láció köréből való elvonása által, eldugni. Ezt ne várja tőle senki, mert a magyar mezőgazdaságnak hatalmas pártfogója ugyan a kormány a míg csak szóval kell tartani a gazdaközöniséget, de mikor tetőre kerül a sor, akkor már csak a pénzspekuláció érdekeit támogatja, mert hát pénzre neki is mindig szüksége van, azt tehát holmi radikális rendszabályokkal nem szabad elriasztani, bármennyire előnyösek lennének is azok mezőgazdaságunkra.

A gazdák panaszaiban azonban mégsem hangzanak el hiába, mert ime van már biztosítási javaslatunk, a mely persze alig fog valami üdvös hatással lenni a gazdaközöniségre, mert a fölemelt biztosíték és díjtartalék, meg a szigorubb ellenőrzés bizonyára éreztetni fogja hatását a biztosítási díjtételek megfelelő emelkedésében; de alkalmat ad az új javaslat új állami hivatal szervezésére s ezzel megint egy pár elhelyezésre való kapacitásnak magas hivatalba váró juttatására. Már forgalomba is kerültek azoknak a képviselőknek a nevei, akik az állami biztosító hivatalban előkelő állásokra kiszemelve vannak.

Ez is jellemzi a magyar kormánypolitikát: sopánkodni a személyi kiadások óriási növekedése, a hivatalok túltengése fölött, — s minden újabb javaslattal megint újabb hivatalokat szervezni a politikai rokantak számára.

Magyarok Amerikában.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1900. március 1.

(Oltárt a magyaroknak.)

Amerikából érkezett ma reggel egy levél a vármegyéhez, a messze Amerikából s tán azért hat ez a levél oly közvetlenül az emberre, mert magyar szövegű.

A Monongabeta völgyi róm. kath. magyar egyházból jött a levél, melyben a Me Keesporton (Pa) építendő magyar templom főoltárára kegyadomány megszavazását kéri.

Magyar emberek kérnek tőlünk valamit, odakint a messze Amerikában, hol oltárt akarnak emelni az örök Istenségnek. Nem kell

szetben. Megengedem, hogy a németek nagy császárnéja kitűnő királynő, jó családanya, de a művészetet bizza csak az arra hivatottakra, mert különben nemsokára magának sem lesz miben gyönyörködnie.

S ha ez a szemérmes irány aztán a »secessio« nimbusa alatt, mégis térthődít magának a művészetben, akkor bátran elmondhatjuk, hogy fujtak a német művészetnek.

Hiszen, hogy is gondolhat illet a német császárné, hogy is mondhat illet a főudvarmester ur, hogy a meztelen alakoknak nincs jogosultságuk a művészetben?

Elismerem, hogy a festőművészetben, hol a művészi becsét, az értéket a színek összhangja, az irány érvényre juttatása, a vonások élethűsége képviseli, a hol az egyes apróbb részletek pontos kidolgozásában rejlik a művészet, ott némileg indokolt ez a német főudvarmesteri nyilatkozat, mert a festészetben nem okvetlenül szükséges meztelen alakokat a vászonra vinni s vászonra festve már valóban szinte szemérmesítőleg hatnak az ilyen képek.

Egyik oka ennek az, hogy minden festőművész, ki ily ruhátlan alakot vet vászonra, az arckifejezés kidolgozására fekteti a főszűlyt. S itt már a művész jó izlése, maga a genre s az összhang követelik, hogy fedetlen testhez kihívó, kacér tekintetű, ledér arcot fessen s

ezt megindokolni, nem kell ehhez könyörületet erőszakoló frázis, maga a pusztá tény is elég arra, hogy lelke mélyéig meghasson minden magyar embert, szívet megreszkettesse mindenkinnek, ki velünk, magyarokkal érez!

S tényleg nem zárkozhatik el az ember a lelkesedés, a bánat s az adakozás elől, ha elolvassa azt, mit az Amerikában élő magyar katolikusok levelükben irnak:

»Messze idegenből — így szól a levél — tengereken túlról, Amerika szabad földjéről, hol a pánszlávizmussal szemben vivünk élet-halál harcot, kiáltunk fel testvéri támogatásért hozzátok, magyar véreink.

Ez idegenben évek óta látjuk azt a szörnyű pusztítást, melyet édes hazánk szülőttei között pokoli lelketlenséggel úz a pánszlávizmus. Ezek és ezek tagadják meg — annak agitációi folytán itt — magyar voltukat, szívják magukba a legfanatikusabb magyargyűlöletet és ennek áldozatul ama lelketlen izgatásnak, mely egy képzeletbeli Tótországért még az Isten házában is kigunyolta már nemzeti érzületünket és még ott is korlátot vont az édes magyar haza egy vallásu, de különböző ajku gyermekei között.

Ami szenny, bűn, piszok és megbélyegző vétek, az egész monarchia területéről idevándoroltak által csak elkövettetik, azt egész Amerikában sajtó utján mind reánk keni a pánszlávizmus.

Szegény édes testvéreink! Kétségbeeső lehet helyzetük ott kint, borzasztó az, midőn idegen földön, csak egymás tanácsára kell ellenségeik ellen küzdeniök. S ez a kétségbeesés az, mely őket arra készíti, hogy önjerejükből épített templomukban főoltárt építhessenek, melynek védelme alá menekülhessenek, a maguk vallási körébe ellenségeik marakodásai elől, védbástyát emelhessenek ama pánszlávizmussal szemben, mely elsodorja őket, ha nem védekeznek.

Négy hónappal ezelőtt a kassai egyházmegye püspöke lelkész küldött Me Keesporti magyaroknak s ő az, ki Magyarországon élére állt ama mozgalomnak, hogy Pennsylvania egyetlen róm. kath. temploma főoltárhoz jusson. Amaz adományok is, melyek hivatalos lesznek Amerikában élő testvéreink céljait előmozdítani, Bubicz Zsigmond kassai megyéspüspökhöz lesznek küldendők.

A levelet, mely Me Keesporton 1899. évi december hó 10-én kelt, a Monongabeta völgyi róm. kath. magyar egyház nevében: Cerankó József világi elnök, Kovács Kálmán plébános hitközségi elnök, Szajbát János pénztárnok,

ekkor az arckifejezés tulajdonképen az, mi a szemérmesítő jelleget adja a képnek, mert valóban izléstelenség lenne meztelen testhez szelid, ábrándos arcot festeni, vagy ruha nélkül pingálni meg Madonnát!

S éppen ebben rejlik az alkotó művészet s a valóság közötti különbség. Bár törekvése minden festőnek, hogy a mennyire lehet, az életet vigye vásznára, még sem teheti ezt szabadon, mert dacára annak, hogy a legszendőbb asszony is fürdőszobájának spanyolfalai mögött fedetlen testtel lép fürdőjébe, mégsem lehet ezt a képet vászonra vinni.

Mert vagy bizarnak mondanák a szende arc és a fedetlen test közötti közvetlen különbséget, vagy szemérmesítőnek itélnék a legszolidabb arcu anygalt is, ha kacér poséban, fedetlen testtel állana modell a festőnek.

De igenis, határozott jogosultságuk van a meztelen alakoknak a művészetben a szobrász vésoje alatt, hol már maga az anyag: a kő, a márvány nem hatnak oly közvetlenül érzékileg a szemlélőre.

S bátran merem állítani, hogy nem képezlek magamnak esztetikai szempontból szebb látványt, mint egy mythologiai alak meztelen szobrát, legyen az akár Vénusz, akár Herkules.

Nem volna-e meghamisítása a természetnek, arculcsapása a Muzsának, ha a szép Vénuszt, a bájos Aphroditét, a hatalmas Herku-

Sántha Mihály és Gerlath András bizottsági tagok irták alá.

A vármegyéhez érkezett levelet Tormay Károly alispán a legkiterjedtebb körben fogja terjesztetni s remélhető, hogy az Amerikában élő keresztény véreink helyzetén nem csekélyet fog lendíteni Baranyavármegye is!

(Magyar halott Amerikában.)

Fiatal, alig huszonhárom esztendőes ember halálhírét hozta ma a posta, fekete pecsétetes levélben a gyászoló rokonságnak, ki még attól a csekély vigasztól is meg van fosztva, hogy virágot hintsen szerette sírjára, koszorút tegyen a rokon fejfájára.

Mátics László Csonka-Mindszent, Baranyavármegye szentlőrinci járási illetőségű legény még mult év december havában indult el hazulról, világot látni. Volt kint Németországban, elkerült Bulgáriába, ahonnan mindegyik levelet küldött szüleinek, kik egy szép napon óriási meglepetésükre Amerikából kapták fiuk levelét, amelyben azt írta a gyerek, hogy egy Franklin-Furnass-i kőbányában, mint kőfejtő kapott alkalmazást s most arra törekszik, hogy szorgalmas munkával mielőbb meggazdagodva, hazatérjen szüleikhez.

Becsületes, jó szándék, vak remény, mely sohasem teljesül, s mely már oly sokaknak volt megrontója, kik Amerikában, a meggazdagodás ígért földjén, a kopár sziklákon is rózsát látnak nyilni!

Folyó évi február hó 10-én történt, hogy a Franklin Furnass-i (északamerikai) kőbánya munkásai, mint rendszeresen leszállottak az aknába, midőn a munka kezdete után néhány pillanattal — egy ötven láb hosszúságú kő levált és óriási, fűsiketitő robajjal lezuhant a kőfejtő munkásokra.

Öten voltak az aknában s ezek közül három formátlan hústömeggé zuzott az óriási kő, míg ketten úgy tudtak csak megmenekedni az iszonyu haláltól, hogy véletlenül néhány méternyire a kőszakadástól voltak elfoglalva.

A halottak között van a csonka-mindszenti legény is, Mátics László, kinek most kint a szabad Amerikában domborodik a sírja összeroncsolt teteme fölül.

Igy mondja el ezt a szerencsétlenséget levelében egy Sipos Vince nevű magyar, ki szemtanuja volt a borzasztó szerencsétlenségnek s aki mint barátja Mátics Lászlónak, kiméletes, részvételtjes sorokban értesítette fia haláláról Mátics Ferencet.

Mátics Ferenc csonka-mindszenti lakos, ma járt fönt a fekete pecsétetes levéllel a vár-

lest s a mythologia ki tudja hány alakját mezbe öltöztetnék művészeink s ha pusztán csak egy togával is oltakarnák e szobrok idomait, erőszakkal megszakítanák a teljes egész részletei közötti harmoniát?

Mily furcsa, bizarul csunya volna Herkulesből csupán az izmóktól duzzadó nyakat, a megfeszült, dagadt erü lábakat domborítani s aztán ami fej és láb közé esik, faragott lepellet borítani el. Mivé válnék akkor Herkules? Nem lenne szebb, nem lenne hatalmasabb alkotás, mint egy fürdőjéből kikelt budapesti háziur, ki véletlenül az athlétikai club tagja is. Mi lenne Vénusból, ha lepellet fednék szobrának azt a részét melyet a modern emberek ruhával szoktak fedni? Hiányoznék itt az idomok összhangja, csorbát szenvedne az alkotás szobor szépsége, kacér perditává sülyedne Vénus istennő, ha félig fedett testtel állana piedesztálján.

A művészetben nem arról a ledér meztelenségről van szó, midőn fedetlen testtel két ember áll egymással szemben, nem az az érzéki meztelenség ez, mely arra van hivatva, hogy inkább undort, mint gyönyört keltsen.

Tényleg nem képezlek magamnak esztetikai szempontból undorítóbb látványt, mint egy modern embert, fedetlen testtel.

S legyen ez bár Herkules izomzatu, Adonisz szépségű férfi, a maga — modern felfogás

megyénél, hol jegyzőkönyvet vettek fel vele s majd megindítják az eljárást a tengeren túlra, mert az öreg állítása szerint némi pénze maradt odakint a fiúnak.

Fáradságos munka keservesen keresett gyümölcs az, valóságos vérdíj.

Hírek.

Pécs, 1900. márc. 1.

A rézpénz haldoklása.

A pénzügyminiszter meghosszabbította a krajcár életét 1900. június hó 30-ig. Ez ideig az állampénztárak és adóhivatalok teljes névértékben, azontul pedig még egy esztendeig félértékben beváltják.

A magyar közmondás úgy tartja, hogy »A ki a krajcárt nem becsüli, az a forintot nem érdemli!«

A mit ez a közmondás kifejez, az megdönthetetlen igazság. De mi lesz majd az igazsággal, ha sem krajcár, sem forint nem lesz? Hiszen köztudomásu, hogy a krajcárból kétfillér s a forintból is két darab lett s hogy még egyikből is, másikkól is láthatunk példányokat, talán az az oka, hogy a nép még eddig nem tudta kiokumlláni, hogy a régi közmondást hogy is kellene átfermálni?

Azok, a kik megkísérelték olyan formán átalakítani a közmondást, hogy: »A ki a két fillért nem becsüli, az a két koronát sem érdemli!« nagyon is érezhették a hűtlen sáfárkodást s hogy az ilyenforma átalakított közmondás sohasem lesz igazán az, arról eléggé meggyőződhetünk már akkor, mikor a kultusz miniszter elrendelte a »zsidó« helyett az »israelita« kifejezést. Mert bizony akkor sem tudta a fül bevenni az »ott vagyunk, a hol a mádi israelita«-t a »mádi zsidó« helyett.

S ha nehéz a mádi zsidóval boldogulni, hát talán még nehezebb a krajcárral.

A magyar pénzügyminiszter még 1897. tavaszán elrendelte és kimondotta, hogy 1899. évi december Szilveszterén a krajcár s félkrajcár megszűnnek pénzek lenni, azontul nem váltják be őket.

1899. december 31-én már jóval túl vagyunk és a krajcár még sem halt meg, mert nem lehet kipusztítani.

Nem hiába, hogy a szegény ember pénzre volt mindig a krajcár, (a koldus nem mert ennél többet kérni), de úgy is ragaszkodik hozzá, mint a cigány a lopott malachoz. Még

szerint szemérmetlen — meztelenségében mégis aláas mindent, ami csak rokon fogalom a szépsézetű érzéssel. Mert azok az apró szabálytalanságok, melyek mindnyájunk hibái, oly zavarólag hatnak, hogy a legkifejtettebb fantáziájú ember is különbséget tud tenni az *anatomiai ember* és a *szóbor* lepel nélküli volta között, s amely közönynyel (ha nem undorral) fordulok el a meztelen embertől, oly vágygyal, érdeklődéssel s igazi műélvezettel tekintek a fedetlen testü dombormű felé, melynek klasszikus máza éppen meztelenségében rejlik, abban a meztelenségben, mely szüzessége a szóboroknak.

A leglényegtelenebb Vénus szóbor láttára is bámulom ama művészetet, melylyel a szóbor alkotójának sikerült a mythos fogalmával összeegyeztetni a modern nő báját, gyönyörködöm abban a hibátlanul, minden ízében remek testben, mely teljesen elütőleg tünteti fel az ideális Nőt az anatomiai nőtől s mely a maga egyébként »érzék«, »szemérmetlen« meztelenségével valóban áhitatra ragad nem is annyira a maga testének szépsége, mint inkább a művészet oltára előtt, mely oltár szentségét csak az merje szétrombolni, ki elég erős arra, hogy a céltalan fáradozását követő pokoli gúnycacajt, nagyobb lelki emóció nélkül elbirja!

igen sok krajcár rejtőzik a ládafiókban, legalább ezt bizonyítja az a körülmény, hogy az államkincstárban a krajcárok háromnegyedrészese sem került még eddig vissza.

Hiába költötték hát a krajcár halálhírét, nem pusztult ki.

A rossz nyelvek e miatt azt a mondást is ráfogták, hogy rendszeren azok halnak meg nehezen, a kiknek sok bűnük volt az életben. Már pedig a krajcár osztrák érték s makacsul ragaszkodva az élethez, sehogysem akar meghalni

A krajcár szívóssága olyan természetű, mint ez a história volt:

„Dehrecenben kidobolták,
Hogy a dongót ne danolják!“

A krajcárnak is meghúzták a hivatalos lélekharangot, de bizony az nem adta be a derekát.

„Csak azért is dongó“.

Ez a históriája annak a legújabb rendelkezetnek, melyre fentebb hivatkozunk.

—y—a.

Naptrend 1900. március 2-án.

Naptár: péntek, március 2. — Róm. kath.: Jézus szent töviskor. — Prot.: Szimplicius. — Görög-kel.: (febr. 18.) Leo. — Zsidó: Veader 1. — Nap kél 6 óra 41 perckor: nyugszik 5 óra 44 perckor. — Hold kél 7 óra 2 perckor reggel; nyugszik este 7 óra 55 perckor.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelése szerint: hőszűnyedés és helyenkint csapadék várható.

A városi központi választmány ülése a város-házán d. u. 4 órakor.

Színház: »Carmen«, opera.

— (Hol van a főispán?) Eddig még nem érkezett pontos tudósítás Fejérváry Imre báró főispán és neje hollétééről s mindazok, kik állítólag figyelemmel kísérték a főispán utazását, valóságos Odysseust csináltak a főispánból, hol Stajerországba, hol Olaszországba utaztatva őt. A főispán pedig ezalatt február hó végeig Budadesten időzött, a honnan mint megbízható forrásból értesülünk, *Nápolyba* utazott.

— (Adományok.) A pécsi jótékony nőegylet népkonyhájára ujabban adakoztak: Ignotus 20 kor.; Berec Károly 20 korona és Pintér Józsefné urnó 10 koronát.

— (A mezőgazdasági bizottság) ma délelőtt 9 órakor a vármegyeházán ülést tartott Vaniss Sándor járási főszolgabíró elnökle alatt. A bizottság tagjai: Cupi Ede, Komáromy Tivadar, Fónay Imre, Rézler János, Nikics József és Pupinszky Tivadar állatorvos mint szakértő. Az ülés tárgyát az apaállatok megvizsgálása határidejének kitűzése képezte. A bizottság az apaállatok megvizsgálásának határidejéül 1900. évi március havát tűzte ki s e hónapban egy készítendő terv szerint tartatnak majd járásonként és községekként a vizsgálatok.

— (Új állatorvos.) *Novotny* Ferenc, az ujonnan kinevezett pécsi járási, volt bajmoki állatorvos tegnap tette le a kivatalos esküt s a mai napon kezdte meg hivatalos működését, minek folytán Pupinszky Tivadar szentlőrinci járási állatorvost a helyettesítés alól a mai napon felmentették.

— (Furcsa bossu.) Szentlőrincen furcsa bossúra vetemedtek eddig még ismeretlen tettesek, kik úgy látszik a bíróság által valami csinyért elítélt vádlottak közül valók. Mert csak azok, a kik haragszanak a törvénytevő urakra, tehetik meg, hogy csupa haragból, bossuból neki álljanak a bírósági épületnek és beverjék az ablakait. Már pedig

Szentlőrincen így tettek a járásbíróssággal, melynek öt darab ablakát beverték egy reggelre. — A furcsa bossuálló tetteseket most keresik. — Különben Mohácson is történt ily eset. Itt azonban már magánemberen álltak bossut. *Ciberkovics* Vazulnak hívják a kározt, a kinek a háza ablakait egy reggelre sorban beverték eddig ismeretlen tettesek. A káros csak azt gyanítja, hogy ellenségei lehettek a tettesek; de hogy kik voltak, azt a nyomozás van hivatva kideríteni.

— (A gazdasági választmány ülése.) A város gazdasági választmánya f. hó 5-én (hétfőn) délután 3 órakor ülést tart a városháza gazdasági tanácstermében. Az ülés tárgyai között szerepelnek: Fürst Lipót kérvénye automobil-kocsik engedélyezése iránt; az új állatvásártér tervrajzának bemutatása; a mezőgazdasági szerződések aláírására vonatkozó javaslat; a városi gesztenyeszedés bérbéradása és egyéb folyó ügyek.

— (Lovak a kávéházban.) Ebben a szecesszióknak hódoló világban furcsa históriák esnek meg. Ilyen feljegyzésre méltó belond egy eset történt az éjjel, melyet szemés fültanuk hiteles elbeszélése alapján a következőkben adhatunk elő: Egy háromtagu, vidám társaság mulatott az éjjel abban a kávéházban, mely legjobban hódol a szecesszióknak, lévén benne szecesszió-söröző és bur borokat mérvém ki benne a bájos kassziros kisasszony. A háromtagu társaság, hogy eivilekből állt-e, vagy tüzértisztekből, az mellékes; gróf volt-e közte, vagy csak egyszerű hétszilvatás nemes az se igen tartozik a dologra, — elég az hozzá, hogy a cech háromszáz forint körül vala és a cigány is kapott vagy nyolc darab ropogós tizest. Hát mindebből ítélve, jót mulathattak a vendégek, kik úgy három óra tájban meggondolták magukat és fiakkert rendeltek, hogy majd haza mennek. Pár perc múlva jelentette is nekik a pincér:

— Nagyságos urak, itt a fiakker!

— Hol van? Itt van? Én nem látom. szólt az egyik vendég.

— Kint vár az ajtó előtt.

— Hát jöjjön be. Donnerwetter! Mi csak nem megyünk a helyébe!

A pincérek részéről általános hűledezés támadt, míg a három vendég most már kórusban zengedezte:

— Fiakker! Beállni! Ide elébünk, az ebadtát!

— De . . . nagyságos uraim . . . hiszen nem lehet bejönni az ajtón kocsival . . . kockáztatta meg a megjegyzést a fizető pincér.

— Mit? Nem lehet! Minden lehet! . . . Vagy jól van. Hát bejönnek a lovak; kifogjuk őket!

És a három vendég kisietett; kifogták a fiakkerből a lovakat és bevezették a kávéházba. Ott nagy gaudium között körüljártatták velük a billiárd-asztalokat s az egyik hátára felültették a cigányt s elhuzatták vele lóháton az »Ich bin eine Witwe«-t. Mikor pedig mindennek vége volt, a lovakat szépen visszavezették az utcára a fiakker elé, befogták őket s beülvén a bársony ülésre, oda kiáltottak a kocsisnak:

— Hajts!

És a kocsis hajtott. A kávéházat látott két jámbor gebe pedig busan trappolt a hajnali csendben és szomoruan konstatalta magában, hogy mindenféle mulatságnak vége szo-

kott lenni. Még annak is, mikor jókedvű urak flakker lovakkal együtt mulatnak a kávéházban.

— **(Az indóház- és malom-utca összekötése.)** A Schlauch-féle villatelep készen lévén, rá kerül most a sor annak az új utcának is a megnyitására, mely a villatelep főutcájával párhuzamosan az indóház-utcát a malom-utcával össze fogja kötni. Ez új utca megnyitása tárgyában folyó hó 3-án (szombaton) délután 3 órakor értekezlet lesz Herbert János gazdasági tanácsos elnöke alatt a városházán.

— **(A Zsinkó emlék.)** A „Pécsi Kath. Kör“-nek febr. 26-án tartott tombola estélye 500 korona tiszta jövedelmet hozott a Zsinkó-emlék alapjára. A rendezőség ez uton fejezi köszönetét mindazoknak, kik akár felülfizetésekkel, akár tombola-tárgyak ajándékozásával, akár jegyek elárúsításával a nemes cél megvalósításán közreműködni szívesek voltak.

— **(A központi választmány ülése.)** Holnap f. hó 2-án (pénteken) délután 4 órakor, a polgármesteri hivatalban a központi választmány ülést tart, melyen az 1901. évi választók összeírására a határ idő fog megállapíttatni.

— **(Katonai hírek.)** *Taizs* Károly dr., soproni 18-ik honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagy, — továbbá *Petz Ottó*, *Garai Miksa* és *Deutsch Adolf*, pécsi 19-ik honvédegyalozredbeli tartalékos hadnagyok a honvédség kötelékéből saját kérelmükre elbocsájtattak.

— **(Kinevezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Gáspár László* végzett joghallgató nagy-attádi lakost a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe dijas joggyakornokká nevezte ki.

— **(Bulletin a vizről.)** A Tettye forrás mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettei forrás visszalgató képessége f. hó 1-én reggel 2057 köbméter.

— **(A baranyasellyei polgári olvasókör)** táncestélye zárta be Baranyasellyén a farsangot Kelemen Lajos központi vendéglőjének tánctermeiben, melyet Stadler Károly festő díszített művészi izléssel. Az egyszerű földművesek kedélyes táncmulatságán szép számmal volt képviselve úgy az intelligencia, mint az iparos osztály. Az egyesület javára felülfizettek: Szűcs Károly 3 kor., Böhm József, Fehér József, Kelemen Lajos 2 korona, Rónay Béla 1-40 kor., Bandi Ferenc 1 kor., Matosek Antal 80 fillér, Kossa Tihamér, Gőndör István 60 fillér, Kratoval István, Thiel Jakab, Stecker Amand, Krojtor Demeter, Gőndör Sándor, Schwartz Mór, Schlezinger Jakab, Fürst János, Sebők Ferenc, Varga József 40 fillér, Honti Gyula 20 fillér.

— **(Egy koldus hagyatéka.)** A párisi rendőrtörvényszék néhány nap előtt három évi fogságra ítelt lopásért egy Antoinette Mathieu nevű fiatal mosónét. Egy öreg koldus holtteste mellett pusztán könyörületességből virrasztott s eközben arany és érték-papírokban 250,000 frankot tulajdonított el, amit egy kuckóba rejtve talált. A dolog a »becsületes megtalálóra« nézve simán folyt volna le, ha az elhalt duggazdag koldus nem vezetett volna könyvet »bevételeiről.« Ez a könyv a rendőrség kezébe került s az irgal-

mas szívű szomszédné le volt leplezve. 65,000 franknyi kötvény, melyet a koldus gondosan vezetett följegyzéseiben, szintén benfoglaltatott, nem került meg. Antoinette Mathieu a három évi fogság kiállása után valószínűleg ezen a saját magának hagyott »örökségen« fogja élvezni a szabadságát.

— **(Elgázolt asszony.)** *Kaszapovics* József ácsstanonc, a gazdája kocsiját hajtotta hazafelé, midőn az Ágoston-téren az iskola előtt vigyázatlansága folytán balesetet okozott. Ugyanis egy öreg asszony akart a templomból az iskolához átmenni, a ki a kocsit nem birta kikerülni s a lovak elütötték. Az elgázolt asszonyt özv. *András Mátynénak* hívják; szerencsére csak csekély horzsolásokat szenvedett s így a vigyázatlanság nem járt súlyosabb következményekkel.

— **(Új pénzintézeti tisztviselő.)** *Szita* József, az érsekújvári népbank volt segédkönyvelője, a pécsi kölcsönös segélyező egyesület tisztviselőjévé választott.

— **(A bogdásai iparosok)** a farsang végén úgy anyagilag, mint erkölcsileg, fényesen sikerült táncestélyt rendeztek, melynek tiszta jövedelmét: 60 koronát jótékony célra fordítják. A derék iparosok a tanügyet előmozdítandók, azt a 60 koronát a helybeli iskolák tanszereinek folytatóságos beszerzésére ajánlották fel. A főerdem, hogy e jótékony célú táncestély valóban szépen sikerült, *Palaics Gézaé*, ki fáradhatatlan buzgóságával s tevékenységével minden nehézséget leküzdött. Az estélyre felülfizettek: *Keglevich István* 10 kor., *Sirisaka Ignác* 5 kor., *Kiss István* 4 kor., *N. N.*, *Hillebrand József*, *Szucsics Kálmán*, 2—2 kor., özv. *Babregné*, *Zsinkó Julia*, *Vizlerné*, *Grófi Mihály*, *Kárbuczky László*, *Schidlauer Dezső*, *Kossa Tihamér*, ifj. *Horváth József*, *Belló János*, *Breczkó József* 1—1 koronát, kiknek a bogdásai iparosok ez uton is köszönetüket fejezik ki.

— **(A tavasz első „portása“.)** Bizony nagy úr a tavasz! Kegyes nagy úr, kit minden halandó, még az állat és növényvilág is szeret. Elbájol kedvességével minden szívet s megérkeztén örül az egész természet. Közeledtét hirmondók hozzák hírül, kiket ő küld előre. S valóban sok követe van, mert nagy úr a tavasz, kegyes nagy úr. Szolgaszemélyzete azonban ez ideig nem volt teljes, most tehát ki lett egészítve. Ma olvastuk, hogy most már „portása“ is van a tavasznak, nemcsak postása. Méltó is, hogy legyen. A kegyes, a nagy úrnak ez az első portása. S ez az első „portás“ egy szalonka lett, a mely azelőtt a tavasznak postása volt csak. *Bellyén* érte a kitüntetés a mit sem sejtő szalonkát s most boldogan nyugszik babérain, nem kell mindig a tavasz előtt hirt vinnie, majd csak a kegyes és nagy úrral érkezik meg ezentul minden-hová s elfoglalja helyét a nagy palota kapualjában.

— **(Tönkrement másfél millió üveg pezsgő.)** Párisból írják, hogy az epernai pezsgőgyárat eddig még kiderítetlen módon nagy szerencsétlenség sujtotta. A Paul Roger et Fils-ház pincéi szombat reggel két és három óra között 75 méter hosszúságban és 60 méter szélességben beomlottak. A pincében ötszáz nagy hordó és egymillióöttszáz ezer üveg pezsgő volt főlhalmozva, mit a tör-

melékek elpusztítottak. Epernay vidéke krétás mészréteg; a Paul Roger-ház talaja pedig azelőtt építések alkalmával kiasott földanyag lerakódó helyeül szolgált. Ebbe a laza krétaföldbe építették a pincéket, a melyek a hosszú esőzés következtében most bedőltek. Emberéletben nem esett kár.

— **(Állami pályázatokból kizárt vállalkozók.)** *Morandini* Román és Tamás vállalkozó céget a kereskedelmi miniszter minden állami vállalkozásból kizárta, mert nevezett építőcég a barcsi dohánybevitel hivatalnál eszközölt építkezéseknél osztrák gyártmányú vascszlopokat szállított s ezzel a szerződés ama kikötését, hogy a vállalatnál csak magyar ipartermények használhatók fel, kijátszani akarta.

— **(A vasvilla.)** *Baklics* Ignác kocsisként szolgál egy szállítónál. A kocsis házsártos természetű ember lévén, gazdája többször korholta, a minek következménye azonban épen nem lett a kocsis megváltozása. Ellenkezőleg, a kocsis mindjobban rosszlábon állt a gazdával s ma, midőn valami mulasztásért az ismét kérdőre vonta, *Baklics* azzal felelt, hogy egy vasvillát ragadott fel s leszurással fenyegette gazdáját, ha ki nem megy az istállóból. A gazda erre feljelentette a dolgot a rendőrségnél, hol most folyik a vasvillás kocsis ellen a vizsgálat életveszélyes fenyegetés miatt.

— **(Egy hercegi család tragédiája.)** Rettenetes családi dráma rejtélyeiről, eselkedő orgyilkosokról, férj- és testvérgyilkosokról, undok vérfertőzés büntetéről rántotta le most, 10 esztendő múltán az orosz államrendőrség a leplet. A tragédia hőse *Ortschin Dávid* herceg, ki 10 év előtt eljegyezte a pétervári arisztokrácia egy bájos ifju hölgyét, aztán idősebb fivérével a Kaukázusba utazott, hogy — ugymond — atyai birtokaikat, mint jó testvéreknek illik, békeséges uton-módon kétrét hasítsák. A birtokfelosztás meg is történt, de az ifjabb herceg nem tért vissza Szt.-Pétervárra. A Kaukázusban ugyanis találkozott bátyja csodaszép nejevel s csakhamar belészeretett. A bűnös viszonyról menyasszonya is értesült s tüstént hűtlen vőlegényéhez sietett s szemére lobbantá vétkét. Utóbb a megcsalt férj és vérfertőző öccsének menyasszonya nyomtalanul eltűntek. A fiatal herceg egyesítette a két birtokot, hol együtt élt sógornőjével. Rokonaiknak, ismerőseiknek mesélték, hogy a férj és Dávid herceg menyasszonya egymásba habarodtak és megszöktek Oroszországból. Azóta feledés homálya borult az *Ortschin* hercegi család tragédiájára. A minap azonban földet hányó munkások két csontvázat leltek a hercegi birtokon. A hatósági vizsgálat kiderítette, hogy Dávid herceg bátyjának és arájának csontvázai — s hogy itt bizonynyal letartóztatták s közcsodálatra nem alyptalanul, mert némi habozás után bevallotta vétkét. Kedvese, midőn a rendőrtiszt kopogtatott ajtaján, kiugrott kastélyának ablakából és menten szörnyet halt.

— **(Elcsereált gyermekek.)** Igazi Salamon ítéletre lesz szükség *Kerkondis* orosz faluban egy pör eldöntésére, mely két anya közt folyik. A falu örmény templomában nem rég két egyforma idős gyermeket kereszteltek, miközben a lelkész egyszerre merítette be

mind a két gyermeket a medencébe. A kereszteleés után átadták a gyermekeket azoknak az asszonyoknak, kik a templomba hozták. Az egyik gyengébb testalkatu, a másik kifejtettebb, egészséges gyermek volt. Amikor a gyermeket hazavitték, az egyik betegágyas anya nem akarta elfogadni a neki átadott gyermeket azzal a kijelentéssel, hogy az ő gyermekét a kereszteleésnél elcserezték. Erre átvitték a gyermeket a másik betegágyas asszonyhoz, de ez hallani sem akart a gyermekcseréről, mert neki — mint mondja — a templomból az ő saját gyermekét hozták vissza. Minthogy a két anya nem tudott megegyezésre jutni, az esetet eldöntés végett az előjáróság elé terjesztették, de ez nem érezte magát elég okosnak arra, hogy ítéletet hozzon. Most a gyermekpör a bíróság elé kerül és mindenki kíváncsi rá, hogy micsoda salomoni bölcseséggel fogja a bíró ezt a kényes ügyet eldönteni.

— **(Koldusok.)** Ilyenkor a bójti időben, a koldusok is elszaporodnak. A bűnbánás idején azt hiszik, hogy az emberek is könyörületesebbek és hogy kevesebb zárt ajtóra találnak, mint a farsang idején. Azonban a rendőrség a bójtben is ép oly szigorúan ellenőrzi a koldulási tilalom áthágását, mint a farsangon s bizony a kiket a tilos kolduláson csipnek, beviszik azokat a börtönbe. Ma is epen kerek két darab koldus került tilos koldulásért a torony alá, a hol mindegyikre rámérnek egy-két napi büntetést kihágásért. De hát azért koldulások csak lesznek; sőt így bójt idején sokkal többen, mint farsangban.

— **(Siró kis leány.)** A kis piacon sok embernek megesett a szive egy alig tizenegy éves kis lánykán, ki keservesen sirt. Körül fogták, kérdezték, hogy mi a baja? Nem tudott a sirástól szóhoz jutni. Fakgatták tovább, végre nagy nehezen ki tudta mondani, hogy elvesztett egy hatost s még keservebben el kezdett sirni. Segitettek neki keresni, de sehol nem találták. A kis leány bánata és keserve fokozódott. Végre egy uri ember megszánta a siró kis leányt s ajándékozott neki egy husz fillérest, mit könnyes szemekkel köszönt meg a kis leány.

— **(Az irgalmasrend pécsi beteg-ápoló-intézete.)** Vettük az évi kimutatást az Irgalmas-Rend pécsi betegápoló-intézetében az 1899. évben ápolott és gyógykezelt betegekéről. Az általános betegforgalom a kórházban a múlt évben a következő volt: az 1898-ik évről visszamaradt 31 beteg; az 1899-ik évben felvételre 630 beteg; összesen ápolatott 661 beteg. Ezek közül az 1899-ik évben elbocsájtott gyógyulva 543 beteg, javulva 55 beteg, gyógyulatlanul 17 beteg. Meghalt 15 beteg, kik közül 2 haldokolva vitetett a kórházba. A folyó évre visszamaradt 32 beteg. Az ápolási napok összege 10.014 volt; átlag egy beteg ápolatott 15.1 napig. A halálozási százalék 2.27 % volt. A meghaltak közül pécsi illetőségű volt 2; munkakeresés végett jött Pécsre 6; gyógykezelés miatt jött vidékről 7. Bejáró betegként 151 egyén kezeltetett. Vallásra nézve volt 546 róm. kath.; 2 baptista; 27 evangélikus; 61 református; 5 görög katolikus; 9 görögkeleti és 12 izraelita. Nőtlen volt 393; nős 215; özvegy 53. A fekvő betegekben műtét 102 esetben, a be-

járó betegekben 48 esetben eszközöltetett. Mindezekből láthatólag az irgalmasrend pécsi kórháza Pataky Lucidus igazgató-főorvos és dr. Chik Jácint főorvos vezetése alatt a leg-humánusabb feladatot teljesíti városunkban s csak elismerés illeti meg a rendet azért a szakszerű és példás gyógykezelésért, melyben a szegény betegek részesei. Ezzel egyidejűleg megemlítjük, hogy Füzy Szaniszló, az irgalmasrend tartományi főnöke kiadta azon betegek jegyzékét, a kiket az irgalmasrend magyar tartományainak összes kórházai-ban az 1899. év lefolyása alatt vallás és nemzetkülönbség nélkül felvettek és ápoltak. E jegyzék szerint a rendnek Magyarországon 13 kórháza van: Pozsonyban, Egerben, Szepesváralján, Temesváron, Pápán, Kismartonban, Nagyváradon, Vácon, Pécsen, Szokolcán, Zág-ráiban, Budapesten és Szatmáron. E kórházakban 1898. évről maradt 667 férfi és 162 nő. A múlt évben felvételre 7644 férfi és 1525 nő. Az összes ápolottak száma tehát 9998. Ezek közül meghalt 371 férfi és 80 nő. Gyógyultan hagyta el a kórházakat 7240 férfi és 1448 nő. E szerint ápolás alatt maradt még 659 férfi és 149 nő.

— **(Kis diákok rokonszenve.)** Két kis első, vagy másodosztályu diák a burokról beszél. Erősen vitatkoznak, pedig mind a kettő a burokkal rokonszenvez.

— Ugy kell az angoloknak, bárcsak elpusztítanák őket egészen — mond az egyik.

— Ha én volnék a burok vezére — felel a másik — tudom Istenem egy angol sem maradna életben.

— Pedig most egyszer az angolok is győztek!

— Hát, mit gondolsz?

— Az ujságból olvastam fel a mamának.

— Aztán te hiszed, a mit az ujság ír? Én nem hiszem.

— Miért nem?

— Az angolok nem győzhetek, mert a búrokat segíti a szabadság Istene.

Factum!

Művészet, irodalom.

○ Névtelen levelek. Maurice Desvallieres és Antony Mars három felvonásos bohózatát mutatta be társulatunk tegnap este. A közönség, miután híret vette, hogy francia bohózatot adnak a színházban, még félig sem töltötte meg a nézőteret. A családos emberek nem vitték el leányaikat a színházba, mert elég volt a darabról tudniok, hogy az francia és bohózat, hogy a „Névtelen levelek“-et is a többi pikáns izű francia bohózatok közé sorozzák. A kik azonban végig nézték az előadást, igen jól mulattak a francia ötletesség sorozatain és a hölgyeknek sem kellett pirulniok, mert a pikántéria a „Névtelen levelek-ből“ ugyszólván teljesen száműzve van. Egy házmaster küldözgeti a névtelen leveleket, bevádolva mindenkit, hogy megcsalja az urát vagy, hogy az ura megcsalja a feleségét, aztán jó borraivalék fejében kibékíti az összevesztett feleket. Az ötlet nem egészen új, de jó kidolgozásban mulattató. Az epizód szerepek képezik ugyszólván a lelkét a darabnak, a melyek nélkül elnyulna és unalmassá, élvezhetetlenné válnék.

Könyves Jenő, Lacresette szobrász szerepében teljesen elhibázott maszkkal jelent meg a színpadon. Játéka azonban, mint rendesen, ma is jó volt és a kissé pikáns izű részleteken észrevétlenül siklott tova. Baróthy Irma, mint Lacresette szobrász felesége, Marcelline, kedvesen játszott. Alakítása közvetlen volt és természetes, vidáman mozgott a színpadon, játéka is kifogástalan. A bohózat két legsikerültebb alakja Németh János és Nagy Vilma volt, Leperchvi és Leperchvine szerepében. A szobrász apósát és anyósát mutatták be kacagtató módon. Nagy Vilma alakítása ellenállhatatlanul kacagtató volt és megfelelő alakításban mutatta be azt a furcsa anyóst, a ki a házi béke érdekében némaságra kárhoztatja magát, de a ki annál keményebb hangon szólal meg, mikor arról vesz tudomást, hogy veje megcsalja a leányát. Németh János a jószívű apóst, a kit a veje annyi kellemetlenségtől ment meg, jól alakította. Ribaudet orvost, a ki talán mindenhez ért, csak betegének gyógykezeléséhez nem, Delli Lajos alakította, feladatát szépen oldván meg. Piganiol csellistát Sebestyén Géza mutatta be és alakítása egyike volt azoknak, a melyeket jól kidolgozott. Jeszenszky Irén kedvesen játszott, drámai jeleneteiben pedig ismét tanujelét adta sokoldalúságának. Sarlay Kornél a kotnyeles Capuront mutatta be sok humorral, míg Capuronné szerepében Batosinét láttuk. Zoet a szobrász modelljét Virgay Boriska mutatta be. Pikáns szerepét finoman, diszkrétén játszotta meg. Nádas József Seraphine házmaster szerepében mulattatta a közönséget; Batosi, Pásztor, Kőszeginé szintén nagyban hozzájárultak az előadás sikeréhez. (Np.)

Közgazdaság.

□ A sertésvész öt éve. Öt esztendeje, hogy a sertésvész Magyarországra behurcoltattott. Hivatalosan 1895. május végén vették tudomásul, de köztudomásu tény, hogy Romániából 1895. év február havában hozta be a sertésfalka s a nagyváradi káptalan sertésnyájában fedezték föl. Hivatalosan Párkány, Martonvásár, Csurgó, Magyaróvár, Kőbánya jelentettek inficiáltattnak, de hét napra rá 47 községet vall be a hivatalos statisztika, melyek száma az év végéig 999 vészterhes községre szaporodott föl. A második évben 1759 község volt fertőzve s ez volt az évben a legnagyobb szám; a baj azonban 1897-ben volt tetőpontra, amikor augusztus 21-én 2142 volt a vészes helyek száma. Ausztriában már előző évben érte el a sertésvész legnagyobb rekordját, mert 5380 volt a sertésvész községek száma. 1898 januárban Magyarországon 685 a vészes községek száma, nyáron át 1200—1300 között ingadozik, év végén 734-re esik. 1899-ben 1400—1500 között variál. A folyó évet 587 sertésvész községgel kezdjük s ma már csak 300 a fertőzött községek száma, tehát öt év óta most először olyan kicsiny, mint a vész negyedik hónapjában. Ezen utóbbi eredmény elérésében kétségtelenül nagy érdeme van állategészségügyi kormányzatunk erélyes eljárásának. A csapás mértékéről fogalmat ad az, hogy 1896-ban, Horvátországot leszámítva, 667,000 darab sertés hullott el sertésvészben (Somogyban 35.528, Szatmárban 48,271 darab).

Megfelel ez négy millió korona értéknek; de tekintettel az eltitkolásokra, az állatforgalmi intézkedésekkel megrekedt forgalom kalamitá-saira, valójában a vész kára évenként 12 millió koronára tehető, nem számítva, hogy a vesztegzárral járó kiadások minden évben ezekkel terhelték meg a községek háztartását.

□ Az új szőlők adómentessége. A közigazgatási bíróság érdekes ügyben mondott határozatot. Ugyanis köztudomású dolog, hogy az új szőlők bizonyos ideig az állami adó fizetése alól fel vannak mentve. És pedig fillokszerára által kipusztított s újra beültetett szőlő 10 évig adómentes, ha időközben más művelési ág alá vonatott, 6 évig élvez adómentességet. Ugyanez áll a fillokszerától mentes homokba ültetett szőlőre, valamint a közvetlenül termő amerikai szőlőre is. A szénke-negezés folytán fönntartott szőlő adójának kétharmad részét engedik el, de ezt évenként minden egyes esetben külön kell kérni. Eddig ezt az adómentességet csak az egyenes állami adóra kérhették, most azonban a közigazgatási bíróság kimondotta, hogy az ilyen szőlők tulajdonosaitól az általános jövedelmi pótdadó sem szedhető be.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőházból.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma befejezték a belügyi tárca költségvetésének tárgyalását s áttértek a kereskedelmi tárca költségvetésére.

— **Sikkasztó ügyvéd.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy ismert budapesti ügyvéd ellen, kinek a legelőkelőbb klientúrája van, följelentést tett **Lederer Márton** ügyvéd több kliense nevében sikkasztásért. Az **elsikkasztott összeg százezer forint** rug. **Bércy kapitány** többször kihallgatta az ügyvédet, ki tagadja a sikkasztást s költségjegyzékekkel próbálta igazolni, hogy neki járt anyagi összeg.

— **Öngyilkos agglegény.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) **Janikovich István**, a képviselőházi gyorsíróiroda másodfőnöke, a tisztviselők egyesületének igazgatója, a nyár-utcai fürdőben Budapesten agyonlőtte magát. Agglegény volt, szolid viszonyok között élt s anyjával és nővéreivel együtt lakott. A gentry-kaszinó tagja s a társadalomban kedvelt szereplő egyén volt.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Londonban helytelennek tartják, ha szentimentalizmusból békét kötnek. Ha a boerokat le nem verik, százezernyi katonát kell állandóan Délafrikában tartani.

A „Morningpost” szerint a boerok száma Ladysmithnél tízezer. Még bátrabban küzdenek.

Az Egyesült Allamok Kongresszusának harminc tagja üdvözölte **Cronje** tábornokot.

Délután három órakor érkezett távirat szerint **Buller** tábornok Londonba azt a jelentést küldte, hogy **Dundonald** angol tábornok ma bevonult **Ladysmithbe**. A hangulat lelkes.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44

(B.-Szt.Lőrinczről)

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34

Kaposvár felé ind.

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:85	8:20	

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11
Barcs	10:54	9:00
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	9:35	8:53

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Úszógh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé	7:00	1:55	5:58	10:05
Mohács érk.	7:44	2:39	6:42	10:49

Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00 Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkeznek éjjel 12:35.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra é.	2:45	1:54	10:03	1:30	6:21

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52					9:53
Dombóvárra érkeznek	1:40				12:55

	tv. sz. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Uj-Dombóvár ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36
B.-Szt.-Lőrincz	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.
Bécsből indul	6:50	7:40
N.-Kanizsára érk.	1:35	3:42
Barcsra érk.	4:44	7:18
Pécsre	7:51	9:42

	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13
B.-Szt.-Lőrincz érk.	8:27	7:01	11:25
Pécsre érk.	9:42	7:51	—

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00
Villányra érk.	6:48	10:05	1:41	9:30
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35	
Villányra érkeznek	6:35	1:05	9:20	
Villányból ind.	6:55	10:13	1:48	9:40
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50,**) alulról d. u. 1:00,***)

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkeznek este 9:50

***) minden kedden és szombaton.

**) minden szombaton és szerdán.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.**

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1900. március 1. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált = mm. 6:13 (súlyedő.)

Hőmérsék = 3:9 °C.

> maximuma: 12:1 °C

> minimuma: 2:9 °C.

Párányomás: 5:4 mm.

Relatív nedvesség: 88

Felhőzet: 7° Cirr.-cum. S. W.

Szélirány s erő: 0

Csapadék 24 órai: 0

Borós és záraz idő várható.

Dr. Czifer.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1900. évi febr. hó 26-án s a köv. napokon elintézték ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: **Pilch Antal.**

- V. 32. Özv. Böröc Józsefné — özv. Böröc Ferenc öröks. — hh.
126. Ivánovics Jelena — Kreszits Szaveta — mv.
225. Suplika József s t. — Mura-Király község s t. 29250 frt italmérsi jog megváltásaként adott összeg felosztás. — rend.
423. Rupp Lajos gond. alá hely. — vu.

Előadó: **Tóthossy Béla.**

- V. 3. Jegyud Iván s t. — Csesznák József panasz. — rmv.
31. Romer István s t. — Romer Józsefné s t. öröks. — mv.
322. Reit Jakab s t. — Ochs György s t. számad. — hh.

Előadó: **Kaufmann Nándor.**

- V. 122. Frank József — Pécsi vendéglősök szoda vizgyár szövetkezet 103 frt. — hh.
161. Schapring J. — Kann Armin és fia 8594 frt. — hh.
164. Dr. Kaufer Jenő gondnoki díj. — hh.
238. Piller Győző — Szabó Péter 25 frt. — hh.
III. 457. Mohácsi takptár — Krathky Ernő s t. 180 frt. — fo.
459. Özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu és István bizt. végr. — hh.
460. Özv. Pick Vilmosné — Vajda Samu és István 300 frt. — fo.

Előadó: **Holics Gyula.**

- V. 421. Györkő Györgyné s t. — Herendi József s t. öröks. — rmv.
458. Fischer Róza — Dosler Ferenc válóper. — hh.
465. Dobos Virág Mária — Keszler Ligeti Géza válóper. — hh.
469. Baksa Márkó — Centner Rozália válóper. — mv.

II. Polgári tanács.

Előadó: **Rökh Gyula.**

- V. 353. Szabó Ferenc — Máté Terézia s t. szerződ. érvényt. — hh.
413. Weisz Pongrác — Prister Guidó 2000 frt. — rmv.
417. Özv. Balog Sándorné — özv. Balog Sándorné ing birt. — hh.
III. 403. Tóth János — Márkus Anna s t. ing. tjog. — mv.

Előadó: **Graf Károly.**

- III. 197. Nagy Imre s n. — Grünfeld Adolf s n. tjog. — hh.
212. Strotl György s n. — Erb Istvánné — rend.
215. Gavkovics Peró s t. — Pavkovics Stépán végr. — hh.
260. Karl Henrik — Karl Henrikné tjog. — rend.
261. Pill Menyhért — Pill János s t. zjog törli. — hh.
374. Gayer Józsefné — Gayer József végr. — hh.
376. Goldstein József — Fabos János s n. végr. — hna.
377. Fellner Nina — Döry István — hh.
382. Dr. Áronffy Rókus — Obermayer Janka zjog átruh. — rend.
385. Rotschild Vilmos — Kuruc Ferenc s t. tjog. — hh.

406. Polatschek Lajos — Koltay Sándor s t. végr. — hh.
408. Spitzer Mór s t. — Schwarz Jakab — rend.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 292. Pozsgai Fábán s t. — Modrics Jeromos s n. végr. — rmv.
293. Molnár Juli önk. ár. — rmv.
324. Pap Ferencné s t. — Pap Ferenc végr. — rmv.
327. Ágoston Sándorné — Ágoston Sándor végr. — mv.
467. Kadarkut községi hit. szövetk. — István Sándor s n. végr. — rend.
583. Hatzmann Erzsébet — ifj. Sisák Ferencné végr. — mv.
418. Bar. Vörösmarti kölcs. segély egyesület — Szurmó Józsefné végr. — rend.
420. Singer és t. cég — Simon József s n. végr. — rmv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 314. Pandur György lopás. — hh.
513. Bencsik Istvánné org. — hh.
549. Dömse Magyar András s t. lopás. — hh.
550. Agác Antal lopás. — hh.
III. 570. Neumann Antal lopás. — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 329. Jüngling Lőrinc suly. t. sért. — hh.
331. Mészáros János m. okir. ham. — rmv.
351. Máté László suly. t. sért. — hh.
359. ifj. Bland József hat. ell. erősz. — hh.
376. Weisz Lajos gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 393. Lang János s t. suly. t. sért. — hh.
334. Vili Balázs suly. t. sért. — mv.
335. Mátos József s t. suly. t. sért. — mv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 360. Pap György s t. ingó vagyon rong. stb. — rmv.
379. Baksai Katalin s t. magzat elhajt. — hh.
383. Kruppai Józsefné s t. hat. ell. erősz. — rmv.
412. Világos György rágalm. — rmv.
437. Nagy József házass. törv. ütk. vétség. — rmv.
III. 394. Felső Józsefné s t. rágalm. és becs. sért. — hh.
396. Kristofletti Ferenc m. lak. sért. — rend.
420. Hirschfeld Samu rágalm. — rend.
421. Kristián Istvánné — hh.
430. Cser Imre s t. rágalm. — hh.
445. Máté György s t. suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 320. Mihovics György s t. gyilk. — rmv.
411. Salamon Károly m. okir. ham. — hh.
498. Füttyü Vrecsák Vera s t. lopás. — hh.
517. Blumenschein János halált ok. suly. t. sért. — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 276. id. Guttmann Gábor s t. hat. ell. erősz. — rmv.
307. Pesti István s t. csalás. — rmv.
354. Zsvanovics Gábor suly. t. sért. — rmv.
358. Ribics Drágó gond. ok. suly. t. sért. — hh.
III. 501. Tóth János s n. sikk. — rmv.
502. Györfi János s t. sikk. — hh.
569. Plander Károly Ödön s t. suly. t. sért. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1900. évi márc. hó 5. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 149. Vastag Ferenc s n. — Jakab Ferenc s n. rend. per.
222. Kursner Juli s t. — Kursner József holttd nyilv.
239. Loos Mária — Loos Laura s t. 750 ft.
302. Kis Vörös Józsefné — Kis Vörös József gond. alá hely.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 24. Varga Samu János s t. — özv. Egyed Kovács János s t. örök.
444. Boskovicz Márton — Dr. Bernáth Béla panasz.
480. Nicola Gold Antal — Zipperer Paula házass. felb.
481. Miklósi Géza — Horváth Jolán házass. felb.
562. Lőrinc Ferenc — Barna Katalin
563. Schlesinger Róza — Rechnitzer Ferenc házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 338. Wolfinger és Reich cég — Paksi gőztéglagyár részv. társ. 905 ft.
354. Ritecz Máté Jánosné s t. — Barna Andrásné 1172 ft.
381. Hercz József — Pollák J. Sándor 545 ft 95 kr.
545. Klótzl Antal s n. — Kraus Lajos utóda végr. mszűnt.
546. Grosz Oszkár — Theodorovics János s t. 155 ft 54 kr.
547. Grün Zsigmond — Theodorovics János s t. 338 ft 27 kr.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 479. Löffler József — Löffler Józsefné válóper.
502. Mihálovics Györgyné — Mihálovics György válóper.
503. Knezevics Tádé — Knezevics Márkó vagyonsz. megszünt.
504. Stepanovics Antalné — Stepanovics Antal válóper.
505. Hirschfeld Samu — Schlesinger Jánosné közmsz.
519. Ritz Istvánné — Ritz István válóper.
543. Kalupka Victoria — Balog Ottó válóper.
544. Gerényi Andrásné — Gerényi András válóper.
III. 484. Hirschl (Harkányi) Ede — Csáktornya község letét.
513. Nagy József s n. — Bunovác Antal bizt. végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 534. Mátyás Sándorné — Garzó István ing. teherm.
535. Fay Henrik — Molnár Miklós s n. 26498 kor. 78 fil.
541. özv. Varga Pálné s t. — özv. jog. törl.
III. 552. özv. Taffner Simonné — Angyal Imre végr.
538. Stern Károly — Schuk Gáspár végr.

Előadó: *Graf Károly.*

- III. 294. Spiegel Albert s t. tjog. bek.
325. Nagy Sándor s t. — Nagy Juli s t. tjog és zjog bek.
328. Közalapítv. kir. ügyigazgatóság — Mekényesi ev. lelkesz felszól.
329. Szabó Sándor — Szekeres Imréné zjog. bek.
341. Margyethó Mátyás s n. — Spolárics Iván s t. zjog.
419. Safranek és Konrád cég s t. — Eisner Mór végr.
436. Makai Józsefné — Bencsik József perfelj.
439. Pauncz Sándor — Klein Gyula végr.
442. Puturác Gyuró — Koszics Szilárd végr.
447. Dresdner Fasmoloren fabrik s t. — Dóme Péter s t. végr.
448. özv. Tompos Jánosné — Bence Jánosné végr.
467. Gencsi Elemér — Nagy Károlyné végr.
477. Mohácsi taktár — Molnár Pál s t. zjog bek.

Előadó: *Zsabokszky Ferenc.*

- III. 292. Pozsgai Fábán s t. — Modrics Jeromos s n. végr.
303. Dr. Müller János — néh. Gaszt Ede örök. végr.
304. Pécsi kölesönös segélyegylet — Weidinger Ferenc végr.
326. Bóra László — Bück Lőrinc végr.
330. Szabó János — Reiner Juli végr.
371. Szabó Márton Ferenc s t. — Takács Lőrinc s n. végr.

394. Blabics István — Purman Géza végr.
432. özv. Horváth Istvánné — Szeles György végr.
440. Beremendi kölcs. segélyegylet — Bacsics Zsifkó s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 577. Kucsebár (sicmok) József lopás.
586. Kohn Ignác k. t. sért.
587. Ór. Baltin Ferenc s t. k. t. sért.
652. Lovrencsesz Károly szánd. emb. ölés.
680. Domján Pál k. t. sért.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 888. Id. Pfaff Péter s t. suly. t. sért.
410. Özv. Parragh Istvánné suly. t. sért.
440. Szabó István
464. Ifj. Haagh József s t.
III. 457. Gallai Imre s t.
472. Horváth István közcs. ell. kih.
541. Mikolin Pál s t. suly. t. sért.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 510. Pécsi Mihály s t. lopás, hat. ell. erősz.
519. Scheurer Gáspár
589. Andreász Györgyné s t. magzat elhajt.
678. Ifj. Tóth Szári Márton lopás.
III. 447. Vadkerti László s t. szerencse játék.
456. Kun Márton rágalm.
473. Schubert Mór
474. Kereszturi Pál szem. szab. sért.
476. Grizák József s t. anyakönyv. kih.
483. Bóka József s n. becs. sért. stb.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 499. Püspöki Sándor s t. hiv. hat. való vissza élés.
500. Berner András s t. halált. ok. suly. t. sért.
576. Szalaváry György szánd. emb. ölés.
579. Scheck Anna több rendb. lopás.
636. Baranyai Józsefné lopás.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 614. Moticsovác Jóc s t. szánd. emb. ölés.
381. Fischl János s t. gond. ok. emb. ölés.
882. Nagy Sándor s t. suly. t. sért.
418. Keszler Jenő s t. suly. t. sért.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Utolsó hét!
VISSZAVONHATATLANUL
UTOLSÓ HUZÁSA
A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
JAVARA RENDEZETT

NAGY JÓTÉKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK

100,000 KORONA.

EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA ÉRTÉKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK LEVONÁSÁVAL KÉSZPÉNZBEN KIFIZETETNEK.

20%

Egy sorsjegy ára csak 1 KORONA.

Sorsjegyek kaphatók: Krausz Simon és fia banküzlet, Schapringer J. bank és váltóüzlet és Ullmann M. K. bank és váltóüzlet Pécsen.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve
papirmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó
stb. géppel, melyek segítségével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-uteza sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.